

SZOLNOK-DOBOKA.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P.

SZOLNOK-DOBOKAVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utczában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számíttatik.

Nyilttéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő.

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Fél évre 6 kor.

Évnegyedre 3 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Adatok a közútak és vámokról szóló törvény végrehajtásához.

I.

Mikor az országházban a javaslatból törvényt csinálnak, beszédekkel agyoncsépelik, aztán elfogadják, szentesítik s kiadják a hatóságoknak, hogy hajtsák végre. Pedig fordítva kellene eljárni. Először ki kellene küldeni, hogy tegyen körútát az országban; hogy legyen ember belőle, s ha beválik, akkor aztán törvényt lehet avatni.

Ámde ez csak úgy volna elérhető, ha minden ilyen javaslat ott állana a külszolgálatot teljesítő közegek íróasztalán, hogy feltételezett vívmányai összehasonlíthatók legyenek az érvényben álló, elavult törvénnyel, mely reformra vár.

Mivel azonban ez az eljárás nehézségekbe ütközik, s hozzá vagyunk szokva ahhoz, hogy csak a kész törvénnyel álljunk szóba, belé kell nyugodnunk ebbe a rendszerbe, s a hiányokat csak a végrehajtás folyama alatt jegyezzük fel, gyűjtjük össze, hogy aztán újabb meg újabb reformkísérleteknek adjunk tápot.

Igy vagyunk a közútak és vámokról szóló 1890. évi I. törvénycikkkel s ennek egyik legfontosabb részével, mely a törvényhatóságok és községeket közúti költségeinek fedezésére adópótlék kivetésére jogosítja fel. Legfontosabb azért, mert ez az adópótlék úgy szólva egyedüli jövedelmét képezi a törvényhatóságok közúti alapjának, körülbelöl 97 százalékát. E százalék csak akkor apad egy pár numerussal, ha nagyobb állam-

segélyt engedélyez a kormány, a mi azonban vajmi ritkaság.

Az adópótlék, illetőleg a törvényhatósági utadó kivetése az előző évi állami adó alapján megy végbe, tehát a folyó évi utadó kivetésénél a múlt évi állami adó szolgál alapul, mert a folyó évi állami adó az év folyamán vetteten ki, az adótételek kivetése és jogerőssége be nem várható. Ez pedig kárára van a törvényhatósági útalapnak. Kárára van azért, mert igen sok olyan egyén és üzlet terhére vettetik ki az I-só és III-ad osztályu kereseti adó, kik eltávozás, elhalálozás vagy üzletmegszűnés folytán az utadó kivetését itt be nem várják vagy ha bevárják, utólagosan fizetőképtelenné válnak. Ezeknek terhére kivetett utadókat kénytelen leírni a törvényhatóság, mert felhajtani nem lehet. *Mert nem az adózóképesség idejében vettették ki az utadó, hanem egy évvel később.*

Számos eset fordult már elő vármegyénk területén, hogy egyes üzletemberek rövid lejáratu üzleteket kötöttek, adójukat még úgy a hogy megfizették, de egy év múlva, mikor a törvényhatósági utadót kellett volna megfizetni, eltávoztak ismeretes vagy ismeretlen helyre, elhaláloztak vagy megbuktak, s a vármegye, melynek területén az üzlet folyt, melynek közútjait használta, melynek közigazgatását élvezte, elesik jogos és törvényes követelésétől. Még hagyján, ha az illető adóköteles fél ismeretes helyre tette át lakását, mert akkor a társhatóságok útján 4 5 év alatt hozzájuthat valamihez sok hercze hurcza után, közbevetett és közbe nem vetett kérvények és panasziratok mel-

lett; de nagyobb része nem bolond, hogy tartózkodási helyét közölje, vagy pedig megszünteti üzletét, vagyontalanná válik.

Városokban a kisebb iparosok száma nagy és ezek az I-só osztályu kereseti adó alá esnek. Ezeknek utadója nagy mennyiségben kerül leírás alá, részben az iparosokra nehezült rossz életviszonyok, részint ugyan csak ebből származó eltávozások folytán.

Igy például Deés város lakossága terhére a múlt és folyó évre 23900 K. 38 f. utadó vettettet ki, melyből jelenleg mintegy 5000 K. áll leírás alatt. Nagy összeg, ha tekintetbe vesszük azt, hogy a kivetésnek majdnem 25 százalékát képezi. Sok, ha tekintjük azt, hogy a vármegye területén fekvő többi községek összes, körülbelöl 154 ezer K. utadó kivetéséből alig jön törles alá 4000 K.

Viszont nem sok, ha számot vetünk a helyzettel, melynél fogva városokban van összezsufolva a szegény néposztály s a sok kétes egzisztencia, ingatlan vagyonnal nem bíró lakosság, mely az adózásra nézve a legcsekélyebb garanciát sem nyújtja.

Előttünk fekszik az ország összes törvényhatóságainak táblázatos kimutatása, mely az utadók kivetését, leírását, behajtását jelzi s általános képét nyújtja az utadókezelés eredményének. Ez a kép törvényhatóságunkra nézve határozottan előnyös, mert számadatakkal fogjuk lapunk legközelebbi számában kimutatni, hogy eredmény tekintetében alig előz meg néhány vármegye, a többi mind utánunk áll, pedig adózási képesség, vagyont tekintetében messze elmaradtunk más magyarországi vármegyéktől.

Szükséges volna tehát, *hogy azok ter-*

A „Szolnok-Doboka” tárczája.

A szt-benedeki várkastély.

Történelmi egyveleg.

Írta: Kovács Gyárfás.

Tehát szent-benedeki várkastély! Talán így kellett volna írnom: Kornis Viktor gróf várkastélya Szent-Benedeken. Nem! Régibb a kastély ily neve, mint ezen hírneves család már birta volna. Kőváry is szent-benedeki várkastélynak nevezi.

Szent-Benedek, már t. i. az apát úr előttünk, magyarok előtt nem ismeretlen. Fiai és intézménye már Szent István idejében meghonosultak Magyarhonban, és történelmi nyelven szólva, Erdélyországunkban is, az Árpádházi királyok alatt. Erről tanuskodnak Kolozs-Monostor, Egeres, Győr-Monostor, melyeken a történelem szerint hajdan virágzott Szt.-Benedek-rendi apátságok voltak.

A mi Szent-Benedekünk is e rendnek köszöni létét. Ez állítást történelmi czitatummal erősíteni nem lehet. De hazánk felett annyiszor elszárgult viharok csapásai folytán, hogy is kaphatnánk minderre irott okmányt?! E helyett némelykor beszélnek a hagyomány és történelmi relikviák. Nos, én ezek alapján állítom Szent-Benedeket a Benedek-rendtől keletkezettnek. A név és hagyomány ezt mondja és erősíti egy-két erekle, melyeket a kastély legéje a Benedekesektől származtat. És ez elképzelhető, mert ellenkező monda vagy documentum nem áll fenn.

Mielőtt tüzetesebben foglalkoznánk a kastéllyal, surranjunk elébe — keresztül a később ismertetendő udvarkapun.

Mindjárt a bemenő ajtó felett a falba illesztett kőablán áll a Kornis-czimer. A czimer felső részén e két betű olvasható: G. K. vagyis Kornis Gáspár, alatta 1593. és közben az egyszarvu — unicornis.

„Ez a Gáspár neves katona és diplomata. 1570. évben Lengyelországban működik Báthori Istvánnak királylány választása érdekében. Báthori Zsigmond erdélyi fejedelemsége alatt a Habsburg-ház mellett és a törökkel való szövetség ellen agitált, 1594-ben huszti kapitány korában csatát vesztett a Máramarosba betört török-tatár rablóhaddal szemben. 1596-ban Báthori Zsigmond megajándékozta Radnóthtal, honnan radnóthi előnevet is viselt. Midőn Mihály vajda Báthori Endre ellen támad, Rudolf királyhoz segélyért küldetik. Erre jó aztán Básta György Erdélybe. A visszatért Kornis — szerencsétlenségére — a bosszuért lihegő vajda foglya lett, ki őt katonáival együtt felkoncoltatja.” Ennek a Kornis Gáspárnak fia volt Boldizsár, ki Kereszturi Kristóf unitárius főurleányával, Katával összeházasodván, felesége révén, birtokába jutott az előbbi kereszturiak által birt várkastélynak. t. i. a szóban forgónak, melyet említett Kereszturi Kristóf Báthori Zsigmondtól nyert volt adományképpen. Hogy azonban nem a Boldizsár, hanem az apa neve szerepel az elebb emlegetett czimeren, az lehet oka, hogy apa és fia együtt lakván, az apa e saját nevével ellátott czimert illesztette a falba. Valósággal tehát, mint felesége révén első örökösnek, Boldizsár ne-

vének kellene ott szerepelnie, ki 1609-ben e kastélyra zászlósuraságot nyert vala.

Tehát emé felirat s legelső Kornis-lakó Gáspár és Boldizsár eszünkbe juttatják a Kornis-családot.

Jelenleg hazánkban többféle Kornis van. Vannak macedoniai és tótváradi prédikátumos Kornisok s aztán a főnemesek. E kastély jelenleg a főnemesi ág nál van; tulajdonosa Kornis Viktor de Göncz-Ruszka.

A főnemesi Kornisok eredetéről különbözők a verziók. Engel szerint franczia eredetűek; Kőváry ezzel szemben azt mondja: „honnan meritik tehát az előttünk megfordult családi táblázatok azt, hogy orosz eredetűek — megfejtetni nem lehet?”

No, de ez nem érdekel minket. Előttünk mi fő s való is, az azon kedves körülmény, hogy a XIV. század óta, mikor e család Magyarországon feltűnedezik, a haza és egyháznak sok jeles honfit és honleányt adott.

Erdélyben legelőször Kornis Miklóssal találkozzunk, ki 1523-ban Homoród-Szentpálon birtokot szerezve, használta a szentpáli prédikátumot is. Ettől aztán egész legiója eredez le azon Kornisoknak, kik Erdély történelmében nem muló emlékeket hagytak magok után. A Kornis-ősök Tobayd Bertalan, T. Antal és T. Kornis ruszkai birtokosok voltak, kiknek Zsigmond király 1403. nov. 5-én adománylevelet ad. Kőváry szerint hihetőleg ekkor kapták czimeröket, mely zöld halmon álló egyszarvu, kék mezőben.

Eme Tobayd Kornisok első erdélyi ivadékatól, Miklóstól kezdve maig a közelet alig tár fel előttünk olyan tért, hol Kornisok ne szerepelnének. Fordultak elé köztük papok, mint Kor-

hére, kikre csupán első vagy csupán harmad oszt. kereseti adót vetnek ki, a törvényhatósági utadók is azonnal kivetessék, mert ha a házalóktól megkivánja a törvény, hogy az engedély kiadása előtt fizesse ki az adóját, miért ne követelhetné ezt az I. oszt. kereseti adó alá tartozó többi alosztály alá tartozóktól s azoktól, kik III. oszt. kereseti adó alá esnek.

S miért ne követelhetné ezt a maga részéről a törvényhatóság?

(Folyt. köv.)

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Erzsébet királyné emléke.** *Erzsébet*, Magyarország megboldogult királyné asszonya emlékeztére holnap, Erzsébet napján d. e. 10 órakor a Szt.-Ferencz-rendiek templomában gyászmise lesz. A nemzeti színházban rövid gyászünnepélyt rendeznek és azután az *Otthon* című színművet adják elő. A helybeli iskolákban, valamint a Szamosujvári Domonkosné-fele polgári leányiskolában is ünnepet ülnek. Ez utóbbi a *Korona* szálló nagytermében tarja meg az ünnepélyt.

— **Házasság.** Dr. *Gogomán* Antal, a helybeli ügyvédi kar fiatal tagja, november hó 10-én kötött házasságot *Bogdánffy Annával*, Bogdánffy Gábor esztényi nagybirtokos kedves és szép leányával. Sok szerencsét kívánunk!

— **Köszönetnyilvánítás.** *Tüzes* Jenő úr a f. havi esküdtszéki tárgyalások alatti napidíjait, összesen 34 K.-át a deési leányárvaház pénztára javára adományozta. A nemes szívű adakozónak a nőegylet nevében őszinte köszönetét fejezi ki *Tüzes* Karácsonné, elnök.

— **Iskola kibővítése.** A helybeli polg. iskola fokozatos megszüntetése alkalmából a városi iskola-szék átírt a képviselőtestülethez, sürgetve a polg. leányiskola kibővítését, hogy a fiú-iskolában elhelyezett különféle szertárak és gyűjtemények a leányiskolába átköltöztethetők legyenek. A képviselőtestület egy előzetesen kiküldött bizottság véleménye alapján kimondotta, hogy miután a leányiskola telke a további építkezésekre nem alkalmas, de másfelől az építkezésre szükséges költség sem áll rendelkezésre, úgy segít a bajon, hogy a leányiskolánál berendezett igazgatói lakást megszünteti s annak helyiségeit az iskola kibővítésére bocsátja át.

— **Híd átalakítás.** A m. kir. államépítészeti hivatal az iránt kereste meg a város tanácsát, hogy a belső ártéri hidat a forgalom könnyebbé szempontjából alakítsa át oly módon, hogy a gyalog közlekedésre átjáróval láttassék el. A

képviselőtestület az átalakítást elejtette, mert a híd újból építése van tervbe véve.

— **A deési polgári oivasókör** ma d. u. 5 órakor a városház nagytermében felolvasó estélyt rendez. Felolvas: *Bene* Ferencz. Kísérletekkel egybekötött előadást tart: *Daday* István. Szaval: *Máthé* Andor. Belépő díj tetszés szerint.

— **Magyar papírgyárak.** Lapunk 39-ik számában felemlítettük volt azon általános panaszát a hazai papírgyáraknak, hogy a gyógyszerészek papírszükségletüket külföldi gyárakból szerzik be. A belügyminiszter méltányolva a gyárak panaszát, a következő hazai gyárakat ajánlja, melyek gyógyszerészek részére szükséges papírneműek gyártásával foglalkoznak: 1. *Péterfalvi papírgyár*, 2. *Smith és Meinier* fiumei papírgyára, 3. *Magyar papírpapír r. t.*, 4. *Hermanetzi papírgyár*.

— **Színházi heti műsor.** Hétfőn: *Erzsébet királyné gyászünnepélye*, utána: *Otthon*. Kedden: *Jáfet 12 felesége*, új operette, bérletszünet. Szerdán: *Szabinnők elrablása*. Csütörtök: *Ripp van Winkle*. Péntek: *Rocambole*, ujdonság. Szombat: *Gésák*. Vasárnap: d. u. *Genovéva*, este *Toloncz*.

— **A vármegyei muzeum** részére befolytak a következő adományok: *Bauer* Lajostól egy drb 1753-ból való rézmózsár, *Theo. Dániel* felirattal. *Br. Bornemissza* Károly főispántól egy drb 1770-ből való rézmózsár, *Alsó Fer. Sebesi Kriszt.* felirattal. *Lázár* János szász-máthéi birtokostól 67 drb különféle pénz, 1 drb mamuth-esont és 1 drb meteor kő. *Dr. Intze* Béla Oláh-Láposbányán talált zöldkő trachitokat, mész-márgát, aranytartalmu réz- és vaskéneget, ezüsttartalmu tellérkőzetet, horganyérczet, ólomvaskéneget, dolomitot, epsoidet, fakőérczet és sulypátot, piritet, palát, csiszolt és csiszolatlan kvarczokat; Horgospatakról sterosidenitet, mész-követ, palát, csillámpalát, homokkövet; a Rotundáról mangankalcizitot, agalmatholit, tűzálló agyagot, markasitot és még sok nevezetes ásványt, összesen 62 példányt. A muzeum elnöksége köszönetet mond a szíves adakozóknak és kéri a nagyközönséget a muzeum gyarapítására.

— **Színház és táncmulatság.** Cs.-Gorbóiról írják nekünk a következőket. Cs.-Gorbó község intelligens ifjúsága november 10-én szépen sikerült műkedvelői előadást rendezett. Színre került *Szigligeti* Ede: *Házassági három parancs* című érdekes vígjátéka, melynek szerepeit *Oroszlán* Gizella, *Mihályfi* Irénke, *Szerváczius* Erzsike, *Halász* Emma, továbbá *Gombár* Ferencz, *Markovics* Zoltán, *Mihályfi* Imre és *Bocsánczy* Tódor adták oly meglepő ügyességgel és otthonossággal, hogy a szép számmal egybegyűlt helyi és környékbeli diszes közönség érdeklődését mindvégig lekötve tartották, nemcsak kezdő műkedvelőkhöz,

de hosszabb gyakorlatuakhoz is teljesen méltó játékukkal. Még a hasonló kísérletezéseknél szokásos „elnéző jóakaratra” sem volt szükség ezuttal, mert a szereplők az elfogulatlan kritikát bátran kiállhattak s a hallgatóság tényleg őszinte megelégedéssel fogadta az előadást és üdvözölte az érdemes úttörőket, kiknek buzgólkodása meglehetősen erkölcsi-, valamivel kisebb anyagi tőkét eredményezett, mely két tényező most már lehetővé teszi, hogy Cs.-Gorbón műkedvelői társulat szerveztessék. Az előadást ugyancsak kitűnően sikerült táncmulatság követte, mely magyaros jókedvvel reggelig tartott.

A jelen volt hölgyek névsora a következő: Asszonyok: *Baranyai* Anna, özv. *Baranyainé*, *Biró* Sándorné, özv. *Böllönyi Józsefné*, *Dobray* Sándorné, *Duducz* Gáborné, özv. *Halász Vilmosné*, *Markovics* Zoltánné, *Markovics* Istvánné, *Merza* Lukácsné, *Mezei* Aurélné, özv. *Oroszlán Józsefné*, özv. *Roska* Bogdáné, *Szerváczius* Béláné, *Szerváczius* Károlyné, *Szilágyi* Gyuláné, *Széll* Károlyné, *Turcsa* Tivadarné, *Tüzes* Karácsonné, *Tüzes* Kristófné. Leányok: *Balogh* Juliska, *Boér* Berta, *Dregán* Szilvia, *Haraga* Regina, *Halász* Emma, *Merza* Mariska, *Mihályfi* Irénke, *Oroszlán* Gizella, *Roska* Mariska, *Szerváczius* Erzsike, *Szigety* Anna, *Széll* Ida.

— **A deési ev. ref. templomban** felállítandó orgona alap javára újabb adakoztak: *Simó* Béla 50 K., *Vékony* Károly, *Gálfalvy* Mária, *Ilosvay* Jenő 10-10 K., *Reich* Lajosné, özvegy *Bernád Józsefné*, *Szarvady* Pálné 4-4 K., *Módy* György, *Almásy* Samu, *Zorger* Rafael 5-5 K., *Móricz* Sándor 3 K., *Keresztes* Zoltán, *Fényes* Sándor, *Papp* Jenő, *Móricz* István, *Bándy* Györgyné, *Bárdy* Géza, *Placintár* Ödön, *Zsikisán* János, *Keresztes* Géza, *Kese* Károly, *Dr. Jakab* Lajos, *Szilágyi* Mihály, *Svaicz* Sándor, *Őszi* József, *Storfer* Károly, *Szegedy* Istvánné, *Darkó* Viktor, *Hatfaludi* Józsefné, özv. *Vékony* Ferenczné, *Hirsch* Károly, *Veszprémi* Ferencz, *Merza* Menyhért, *Keller* Sándor, *Stingly* Zsigmond, özv. *Nyárády* Izsákné 2-2 K., *Bakó* Mihály, *Izsáky* Antal, özv. *Almay* Ferenczné, *Szentpétery* Károly, *Rutka* Adolf és *Ujvári* Sándor 1-1 K.-át. Fogadják a nemes szívű adakozók egyházközségünk forró köszönetét. Deés, 1900 november hó 12. Nagy Benedek, egyh. jegyző.

— **Az útrendőri kihágások** elhárítása céljából vármegyénk alispánja ismételtelen is hirdetményt bocsátott ki és felhívta a járási tisztviselőket és a városok polgármestereit, hogy minden kitelhetőt kövessenek el a közutak forgalmi akadályainak elhárítására.

— **Városi virilis.** *Welle* János helybeli gör. kath. esperes-lelkész vármegyénk alispánjának határozata folytán a város képviselőtestülete jövő 1901. évi legtöbb adót fizető tagjai sorába felvette.

— **Meghívó.** Mindazokat, a kik a torna-vívó egyesület megalakulása iránt érdeklődnek, tisztelettel fölhirom, hogy f. hó 18-án d. u. 3 órakor a gymnasium tanári gyűléstermében megjelenni szíveskedjenek. Deés, 1900 nov. 15-én. *Dr. Boros* Gábor. Ajánljuk az érdekeltek figyelmébe.

nis Benedek a 16. században, a 17-ikben *István* jezsuita és a 18-ikban *Ferencz* germano-hungaricus papnövendék Rómában, majd esztergomi kanonok és nagyváradi prépost.

Jeles katonákkal is dicsekszik. Ilyen volt a *Ferdinándpárti* Miklós 1529-ben; ilyen volt, egyebeket elhagyva, kastélyunk első birtokosa *Boldizsár* is, ki 1604-ben, mint a székelység kapitánya szerepel.

Majd, mint erős vagyonszerzők tűnnek fel, mi által a familia jövőjének anyagi alapjait erősítgetik Ilyenül leginkább ismeretes első *Zsigmond*, ki *Bethlen* Gábor és *I. Rákóczy* fejedelem idejében Bihar-, Zaránd- és Szathmármegyében szerzett nagy birtokokat.

A Kornisok az erdélyi fejedelemség megszüntével kiváló ragaszkodásukkal a Habsburg-dinasztia mellé csoportosulnak, s mint ilyenek, Erdély történelmében kiváló szerepvivők. Ezek közül mindnyájunk előtt ismeretes az erdélyi két kormányzó: *Zsigmond* és *János*. Előbbi 1712-ben grófságot nyert. 1713-tól 1731-ig gubernator. *János* 1837—40-ig volt főkormányzó. E század elején megyénkben is főispánkodott egy *Kornis*. Ez *III. Zsigmond* volt, ki csak 1808—1809-ig ült a főispáni széken, ez évben elhalván.

Felolvasásom teriméje, az idő által szűkre szabva, e főnemesi család minden nevesebb tagjával lehetetlen foglalkoznom. Annyit azonban meg kell jegyezni, hogy a család jellemvonása: ragaszkodás az ügyhöz, melynek szolgálatában áll; vallásosság és fejedelmi hűség — egész a halálig.

Ilyen erős jellemvonásokat tár eléink a kastély jelenlegi ura *Viktor* gróf is. Elődeinek min-

deń talentuma kiűt belőle. Nagy hadvezér, — élén azon kulturális hadseregnek, mely az erdélyi magyar közművelődés előmozdítása mellett kardoskodik; példaadólag hű fia egyházának, kit mint ilyent, a mi státusunk alelnökéül tisztel; s kitűnő gazda, kit megyénk gazdasági egyletének elnökéül választott. Egybefoglalva jellemzését: ő egy szellemi omnibus — mindenütt ott lévén, hol fontos ügyek erős férfierő tevékenységét kívánják; ő egy mobile perpetuum — folytonos mozgékony, hol nemes dolgokon kell lendíteni.

De tovább magánál a családnál nem időzöm. Vizsgáljuk meg a kastélyt is. Mielőtt termeibe lépni, kerüdjük meg azt. És most azt tapasztaljuk, hogy ezen kastélynak épületi főrése egy teljesen négyszögű alkotás, kelet-nyugati irányban. Déli részén újabb toldalék; látszik kívülről a régibb és újabb falak összeilleszkedése. A főépület keleti és nyugati oldalain két torony emelkedik. Nem annyira erődtési, mint inkább templomi toronyokul néznek ki, ámbar a rajtok lévő lőrések erődtési célzatról tanuskodnak. A keleti toronyban haranglábak láthatók; tehát voltak benne harangok is. Ime e két torony közt vonul el a főépület. Azon épületrészek, melyek a főépülettel kelet és nyugat irányában folyóssal kapcsolatosak, mint attól függetlenek, újabb alkotások s építészeti fontosságot nem árulnak el. Azért mi egyelőre a két torony közti főépülettel foglalkozunk.

Ezen épületben karzatos lépcsőzet vezet a *Gáspár-ajtótól*. A lépcsőzet egyik karzatán 1673. év olvasható. Tehát *III. Kornis* Gáspár idejéből való, ki *Kemény* János erdélyi fejedelemnek volt

kiváló párthive. A család ősi fészket, *Göncz-Ruszkát* ő bocsátja ki a család kezéből, eladván *Csáky* Istvánnak.

De a dologhoz! Egy kis lépcsőházból belépünk az ebédlőbe. Itt első nevezetesség természetesen a ház ura — nem mint régiség, hanem mint a fiatalos munkakedv és előzékeny főúr típusa. Rajta kívül egy egész nagy társaság fogadja a belépőt, mert hisz' fejedelmek társaságában véli magát. Értem azon erdélyi fejedelmeinket s más történelmi alakjainkat, kiknek arczképük oly méltóságteljesen néznek le a falról a belépőre. Szinte zavarba jó a szemlélő, midőn annyi szem tekintete esik rá. Igen, itt van az erdélyi fejedelmek arczképcsarnoka. A régi sok pártviszály és küzdelmek nyomai nem igen látszanak arczukon. Megelégedettséget tüntetnek elénk, mint kiknek volt kenyerük és sójuk. Legfelebb akkor borulhat el képük, mikor az alattok lévő asztalok izletességeit csak nézni kénytelenek.

Nos, ezen híres alakokkal kiképzett teremről azt regéli a kastély mondája, hogy egy templomhelyiség része volt.

Lássuk, e nézet elfogadható-e? Először is az épület, illetve szerkezetét és stílusát vizsgálva, a tornyokat kivéve, semmi jel nem szól arról, hogy templom lett volna. De a torony sem mindig istentiszteleti helyiség alkatrésze.

Kívülről az épület olyan stílust árul el ablakaival, mint a kolozsvári *Mátyás-ház* egyes része vagy a *dánosi* kastély. Az ablakok — hol melléképületragasztékok által az eredeti falak eldugva nincsenek — kettős sorban haladnak az emeletes főépületen. (Folyt. köv.)

— **Telek-eladás.** Városunk képviselőtestülete mult közgyűlésében egyhangulag elhatározta, hogy a gymnasium céljára kisajátított ingatlanokból a feumaradt területeket, az azokon levő épületekkel együtt, nyilvános árverésen eladóvá teszi. Eladásra fog kerülni a gymnasiummal átellenben levő öt szép telek, továbbá a régi honvédlaktanya Posta-utca felőli része.

— **Napirendről levett szabályrendelet.** A fogadók, vendéglők és kávéházak éjjeli zárórájának módosításáról alkotott és közszemlére kitett szabályrendelet ellen *Bród Lőrincz* és *Mohay Sándor* helybeli vendéglősök felebbezést adtak be, követelve a szabályrendeletnek kiterjesztését, illetőleg a zárórák meghosszabbítását az ők üzletükre is. Minthogy a szabályrendelet célja nem az volt, hogy a zárórák általános meghosszabbításával az éjjeli duhajkodásra alkalom szolgáltatassék, hanem az, hogy bizonyos indokolt esetekben, kiváltképp az utazó közönség jogos igényei egy vagy két szolid vendéglőben kielégíthetők legyenek; már pedig a záróra meghosszabbítás kedvezményének általánosságban az összes vendéglőkre és kávéházakra való kiterjesztése nemcsak erkölcsi szempontból volna hátrányos, de a jelenlegi szabályok értelmében a meghosszabbításhoz kötött s a város szegény-alapját illető díjak elejtésével az említett jótékonyági alap is rövidséget szenvedne, vagy annak más uton való pótlása által ujabbi teher nehezédne a lakosok vállaira; a képviselőtestület ujabbi megfontolás alá véve a szabályrendelet módosítását, kimondotta: hogy azt napirendről leveszi. Tehát marad úgy, a hogy volt.

— **Elkészült járdák.** Csak nemrégiben említettük, hogy a gymnasium előtti új utca aszfaltjárdájának legolcsóbb vállalkozója, a Brassóban székelő *Erdélyi természetes aszfaltgyár részvénytársaság* városunkban tartózkodó cégvezetője, *Albertfy Sándor* ajánlatot tett a városnak, hogy a jövő 1901-ik évre előirányzott utcákban is az aszfalt-járdát hajlandó még az idén ugyanazon előnyös feltételek mellett elkészíteni. Értesülvén erről a Bánffy-utca déli oldalának telektulajdonosai, szintén kérelmeztek, hogy az utca ezen része is soron kívül láttassék el jó és olcsó járdával. Így aztán a nevezett részvénytársaságot a képviselőtestület a rendes vállalaton kívül több utca aszfalt-járdájának elkészítésével is megbizta. És daczára az előhaladott időnek, az *Erdélyi aszfaltgyár részvénytársaság* általános megelégedésre, a legnagyobb pontossággal felelt meg kötelezettségének, a jó minőségű és csinos kivitelű járdát bámulatos gyorsasággal készítette el, a nélkül, hogy azokban a nagy forgalmu utcákban a közlekedés fennakadt volna, a mi pedig már magában véve is elismerésre méltó érdem.

— **Szülők figyelmébe.** Egy tanító hajlandó volna privátórákat adni, elemi vagy gymnasiumi tanulóknak. — Felvilágosítást ad e lap kiadó-hivatala.

— **Eladó ház.** A Felső-Rév-utczában a 31. sz. ház és telek eladó. Értekezni lehet ugyanott.

Nemzeti színház.

A Blumenthal és Kadelburg című vállalkozó cégtől két bohózatot láttunk a héten. Az egyiknek a neve: *Mozgó fényképek*, és egy fiatal házaspár Kapor K. (*Tóth E.*) és neje (*Jeskó*) perpatvarát tárgyalják a bohózatban és segítségükre van a századvég legújabb vívmánya: a kinematograf. Ezzel mozgó fényképfelvételeket eszközölnek s a felvételek közt van az a kép is, mely Kaport abban a helyzetben ábrázolja, a mikor Siófokon egy hölgyecskének a legtüzesebben udvarolt. A képet az elmés vállalkozók belépti díj mellett mutogatják, és óh fátum, a néző közönség közt van a Kapor apósa, anyósa. Természetesen patália lesz a dologból, a fiatal asszony válni készül a kikapós férjtől, kit még az a veszély is fenyeget, hogy Kaján Tóbiás (*Árkossy*), egy retteget díjbirkózó összeroppantja, mert a hölgy, kivel Kapor meg van örökítve a képen, az ő neje.

Apró félreértések után kiderül, hogy a hölgy a vállalkozó alkalmazottja, ki ártatlan kacér-ságával hozta az embereket olyan helyzetbe, hogy róluk rosszat gondoljanak. Szent lesz tehát a béke, Mariska megbocsát férjének, a díjbirkózó is megbékül, elvonulnak a sötét fellegek s helyre áll a derűs házi béke.

Mariskát *Jeskó A.* játszotta, ki féltékenységgel a kor színvonalán álló menyecskét nagyon

kedvesen állította elének, a mellett jól készült, s nem hiányzott részéről ama gyors tempó, melyben a darabnak le kell folynia, hogy hatása legyen. Kapor K. szerepében *Tóth E.* láttuk, a társulatnak ezt a sok oldalú és tehetséges művészt, ki annak daczára, hogy mindennap és meglehetősen igénybe van véve, mégis derekasan meg szokta oldani feladatát. E szerepben kissé több eleganciát kell hogy kifejtсен, azt kívánja a mód s az üzleti összeköttetés. Az após *Mezey Kálmán*, nagyon jó volt és kiváltképp az *Arany kakas*-ban, mint Dachselmajer, mutatott be olyan alakítást, a melynél jobbat kívánni sem lehet. Művészi játékát mindkét darabban sokat tapsolták. *Aitner Ilka* mint anyós igen jól játszott, nemkülönben *Pintér* mint Menszky. *Árkossy* a Kaján Tóbiás szerepében igazán olyan eróműtani alakítást végzett, mely föltétlen elismerést érdemel. Az újdonságot hangulatos jó kedvvel nézte a közönség és sokat nevetett a bohózat kacagtató helyzetein.

A másik újdonság az *Arany kakas* volt. Valószínű, hogy sem Kadelburg, sem társa nem járt a Balaton mentén, mégis ott van a darab történethelye, bizonyára a magyar motívum kedvéért. Az *Arany kakas*-hoz címzett szállónak sok a vendége, mert nagyon szép és nótás gazdasszonya van, a fiatal özvegy, Juliánna asszonyság, kibe a főpinczér fülíg szerelmes. Az asszony ügyet sem vet rá, mert Gyárfás ügyvédet szereti, de nem annyira, hogy belé ne nyugodnék, mikor észre veszi, hogy az ügyvéd mást szeret.

A darabban 3 pár emberből lesz a férj és feleség és csodálatos módon egyik sem lesz azé, akit akart, hanem azé, akinek szánva volt. A darab azzal végződik, hogy a professzor úr leányát Müller, Erzsikét Gyárfás és Juliánna asszonyt a főpinczér kapja feleségül. A darab központja, vagyis vendéglői műszóval élve, a saftja Dachselmajer soproni gyáros (für flachen Dacht), a jókedvű civis, ki kerékbe töri a magyar nyelvet, de azért pitykés dolmányban jár. Mindig a színpadon van és abban utazik, hogy leányát férjhez adja, ami meg is történik, de nem ahoz, akihez szánta, hanem akire csak káromolva gondolt, ellenfele ügyvédjéhez, Gyárfáshoz.

Ez a szerep jó kezekben volt, *Mezey Kálmán* játszotta kitűnően s egész este hangos nevetésben tartotta a közönséget. *Staud Margit* nagyon jól nézett ki, ügyesen játszott és sok jó népdalt énekelt a hullámozó Balaton mellől, melyeket megtapsoltak. *Gömöri* igen ügyes főpinczér volt, remekül játszott, látszik, hogy ismeri az üzleti viszonyokat. A fiatal leányoknak (*Zoltán O.* és *Fehér Erzsí*) több elevenséget kell tanusítani, mert az ilyen fajta darabok gyorsabb tempót követelnek. A darabot, bérletszünet daczára, telt ház nézte és jól mulatott. Tegnap ismételték bérletben.

Operában is volt részünk. A *bolond* című opera-legendát adtak újdonság gyanánt a mult hétfőn. *Szabados* Béla készítette hozzá a zenét, melyet hatalmas hangszerelés és mindvégig csinos harmonizálás tesz becsessé s legfőképen az, hogy jó zamatos magyar zene cseng az ember fülébe. A szöveg nem annyira a mese összefüggő, egységes voltára, mint inkább kimagasló jelenségekre törekszik, s ezekhez simul a zene is zsolozsmaszerűen. A czimszerepet *Tóth E.* vitte, nagy és nehéz munkát végzett, mert a darab körülötte forog. Egy szép leánykát talál, felszedi az utcáról, felneveli magának s együtt komédiáznak a szép leánnyal; ő a csörgősípkás bohóc, a leány urnője, mert a bolond végtelenül szereti, emez pedig csak tiszteli és a legelső alkalommal, mikor egy Deli lovaggal megismerkedik, ott hagyja, ami a bolond pusztulását okozza. Bimbillát *Micseyné* énekelte. Kellemesen csengő hangja a kimagasló drámai jelenetekhez nagyon alkalmas. A szűz anyához intézett imája s a románcz nagy tetszésben részesült. Sokat tapsolták.

Torday mint korcsmáros, *Gömöri* mint sekrestyés jők voltak, *Zoltán Olga*, *Staud Margit* és *Tordayné* a fehér, kék és piros színekről elnevezett leányok csinos jelenségek voltak. *Árkossy*, mint Deli lovag, most is kitűnő volt.

Pénteken a *Kaméliás hölgyet* adták, Margit szerepében *Jeskó* lépett fel. A világ tele van azokkal az impressziókkal, melyeket *Duse*, *Sarah* támasztottak a maguk külön nagy alkotásaikkal, azért mindig kérdéses, hogy egy fiatal színész nő miképen birkozik meg ezzel a parádés szereppel.

Itt is kérdéses volt, mert színpadunkon már több jeles tehetség játszotta el, épen azért *Jeskó A.* alakítása meglepett, mert láttuk, hogy saját egyéniségéből is tudott bele vinni a darabba. A közönség első megjelenésekor tapssal fogadta és egy szép virágbokrétát nyújtottak fel a földszintről.

Az első felvonásban ügyesen színezte a kottát, ki örül, vigad és nem törődik a holnap-pal és megkapóan rajzolta az atmenetet, amikor megismerve Armandot, a soha nem érzett tiszta szerelem hatása alatt átalakul. Megható volt játéka az öreg Duvallal való jelenetében, majd búcsuja boldogságának fészketől.

Művészi alakítás volt, midőn levelét zokogva írja. A zokogásból egy perczre kaczagásba csap át és a kaczagásból kiérzett a lelke zokogása. Helyesen készítette elő tragédiáját, látszott rajta, hogy mellbetegségéhez egy ujabb betegség: a szívbaj járult, mely siettetni kataszrofáját. Megrázó jelenet volt, midőn Nanin jelenti, hogy Armand megérkezett. Itt láztól remegve, az örömtől fuldokolva nevetni kezd, aztán egy hörgő sikolylyal támoiyogva keblére esik.

Volt azonban egy tréfás incidens. Mikor orvost hívtak, szomorú képpel lépett be *Szamosy*. Olyan termete, olyan Vilmos-bajusza és czvikkere volt, mint egyik ismerős gyakorló orvosunknak. A hasonlat oly eklatáns volt, hogy a publikum nevetni kezdett, maga *Jeskó* is halálos ágyán szemébe mosolygott az orvosnak, ki különben ártatlan a dologban.

Egyebekben a darab összevágóan ment.

Az említett darabokon kívül 2 operette is volt. Az egyik *Szép Heléna*, melyben a czimszerepet *Kapossy Józsa* énekelte. Nagyon szépen énekelt és játszott. Kár, hogy jelenleg betegséggel küzd. E darabban hallottuk *Torday B.* tenoristát, ki a három istennőről szóló nehéz és kényes fekvésű áriát szépen énekelte, jól játszott. *Gömöri* ügyes Menelauszát, *Árkossy* humoros és jóízű Calchasát dicsérettel említjük. Az ensembleből *Marossy* tűnt ki, kacagtató bős Achilleisével.

Úgy ez, mint a *Kisasszony feleségem* című operette zenei tekintetben kiválóan sikerült s ebben nagy érdeme van a derék karmesternek, *Hubernek*, ki nagy szakértelemmel és utánjárás-sal tanít és dirigál.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 262—1900. végrh.

1—1(271)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy n.-ilondai kir. járásbíróság 1900. évi Sp. 105/3. sz. végzése következtében Friedmán Sámuel javára, gróf Teleky Árpád ellen 436 kor. 90 fill. s jár. erejéig 1900. évi július hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 741 koronára becsült házi butorok, fegyverek és stbból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-ilondai kir. jbiróság 1900. V. 115/2. sz. végzése folytán 436 K. 90 fill. tőkekövetelés, ennek 1900. évi február hó 21. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 122 K. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig N.-Ilondán, alperesek lakásán leendő eszközlésére 1900. évi november hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagy-Ilondán, 1900. évi november hó 7 napján.

Almády K.
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 8464—1900. D. V. T.

1—1(270)

Árlejtési hirdetmény.

Alólírt városi tanács ezennel közhirrre teszi, hogy a város belső hidjának átalakítása tárgyában **folyo 1900. évi november 27-én d. e. 10 órakor** a gazdasági tanácsosi irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A feltételek és költségvetés hivatalos órák alatt a városi levéltárban megtekinthetők.

Deés város tanácsának 1900. évi november hó 16-iki üléséből.

Losonczy István,
főjegyző.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 2326—1900. tlkvi.

1—3(269)

Hirdetmény.

Kosztafalva község telekkönyvei erdő elkülönítése következtében az 1869. évi 2579. sz. I. M. szabályrendelethez képest átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. évi 29., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. évi 29. t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve ezen §-oknak az 1889. évi 38. t.-cz. 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889. évi 38. t.-cz. 7. §-a és az 1891. évi 16. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi 29. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket 6 hónap alatt vagyis **1901. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag alólírt tlkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16. és 17. §-ainak esetében — ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-cz. 5. 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hónap alatt, vagyis **1901. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után ellentmondásaik többé figyelembe vétetni nem fognak;

3. hogy mindazok, a kik a tjkv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi 29. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik — ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi 38. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják — e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket e tlkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis **1901. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetieket a tlkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóságtól.
Magyar-Lápos, 1900 szeptember 12-én.

Gáspár,
kir. aljbíró.

Sz. 838—1900. tlkvi.

1—1(268)

Árverési hirdetményi kivonat.

A kékesi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a szamosujvári gör. kath. káptalan papi özvegy- és árva-alap végrehajtónak, Tornya László végrehajtást szenvedő elleni 200 K. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kékesi kir. járásbíró területén levő, Mányik község határán fekvő, alperes Tornya Lászlónak a mányiki 68. sz. tjkvben A. + 2—12, 14, 16, 18. rsz. birtokból $\frac{8}{40}$ ed rész jutalekára, tekintettel az 1881. évi LX. t.-cikk 156. §. a) pontjára, tulajdonos társak nagykoru Tornya Zsuzsa, Tornya Gergely Salamon és neje Szekelán Mária, úgy kiskoru Tornya György, Tornya Flóra és Tornya A. kiskoruak jutalekára és így az egész ingatlanra 397 K. kikiáltási árban, továbbá alperes Tornya Lászlónak a mányiki 262. sz. tjkvben A. + 1. rsz., a birtokból $\frac{2}{10}$ ed jutalekára, tekintettel az 1881. LX. t.-cz. 156. §. d) pontjára, tulajdonos társak Kékesi Dániel, nagykoru Tornya Zsuzsa, kiskoru Tornya György, Tornya Flóra és Tornya Anna jutalekaikra is, és így az egész ingatlanra 520 K.-ban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi december hó 10-ik napján d. e. 9 órakor** Mányik község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató vagy képviselője kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 39 K. 70 f.-t, 52 K.-át készpénzben, avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságtól.
Kékes, 1900. évi április hó 18-án.

Simay János,
kir. járásbíró.

Sz. 13536. C. II. Szamosvölgyi vasút r. t.

Hirdetmény.

Folyó évi **november hó 28-án délelőtt 10 órakor** összes állomásainkon kézbesíthetlenné vált árúk, raktári fölöslegek és talált tárgyak Deés állomás raktárhelyiségében nyilvános árverésen el fognak adatni, mely árverésre a venni szándékozó t. cz. közönség ezennel meghivatik.

Deés, 1900 november hó 14-én.

1—2(267)

Az igazgatóság.

Sz. 3263—1900.

1—3(266)

Hirdetmény.

Szamosujvár város a tulajdonához tartozó s Szolnok-Doboka vármegye Domokos községében fekvő mintegy 25 kat. holdat kitevő, 200—250 éves ősbükk-erdejét talajostól, valamint ugyan e község határán fekvő 6 holdnyi legelőterületét zárt ajánlattal egybekötött nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek örök áron eladja.

Az árverés ez év **december 5-ikén d. e. 10 órakor** a város tanácstermében fog megtartatni.

Az ezen ingatlanok felkiáltási ára 3420 koronában tüzetik ki, miért is a szóval árverezni kívánok ez összegnek, a zárt ajánlattevők ellenben a megígért összegnek 10%-át kötelesek az árverező bizottság kezéhez letenni, illetve zárt ajánlatukhoz csatolni, a melynek az illető aláírását, lak helyét és azon kijelentését, hogy az árverési és szerződési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti, — kell tartalmaznia, mert az ennek meg nem felelő ajánlatok, ugyszintén az utóajánlatok, figyelembe nem vétetnek.

Az árverési feltételek P. Ábrahám Zachar tanácsnok urnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Szamosujvár sz. kir. város tanácsa 1900. évi november 3-án.

Osztian Kristóf,
főjegyző.

Placsintár Dávid,
polgármester.

Sz. 8929—900. DVT.

1—1(265)

Hirdetmény.

Közhirrre teszem, hogy jövő 1901. évi január hó 1—10 napjaiban fogantatandó általános népszámláláshoz e város területén 19 számláló biztos fog felvétetni napi 3 korona díj élvezetével.

Jelenkezhetni **folyo év december hó 1-ig** hivatalos helyiségemben.

Nyugdíjas tisztviselők és más hivatalnokok előnyben részesülnek.

Deés, 1900. évi november hó 14-én.

Szilágyi Albert,
polgármester.

Sz. 2577—899. tlkvi.

1—3(258)

Hirdetmény.

Szász-Ujfalu község telekkönyvei birtoktagosítás és erdő- s legelőszabályozás következtében átalakítottak és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, melyekre az 1886. évi 29. t.-cz., az 1889. évi 38. és az 1891. évi 16. t.-cikk a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi 29. t.-cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886. évi 29-ik t.-cikk 15. és 17. §-ai alapján, ide értve e §-oknak az 1889. évi 38. törvénycikk 5. és 6. §-aiban és az 1891. évi 16. t.-cikk 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi 38. t.-cikk 7. §. a) és az 1891. évi 16. t.-cikk 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. évi 29. t.-cz. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis az **1900. évi április hó 22-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. Hogy mindazok, a kik az 1886. évi 29. t.-cz. 16. és 18. §-oknak esetében, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi 38. t.-cikk 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat 6 hónap alatt, vagyis **1901. évi április hó 22-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. Hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, a kik az 1-ső és 2-ik pontban körülírt eseteken kívül az 1892. évi XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folytán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 16. §. alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tlkvi hatósághoz 6 hónap alatt, vagyis **1901. évi április hó 22-ik napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulva után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtottak, az eredetieket a tlkvi hatóságnál átvehetik.

A kir. jbiróság mint tlkvi hatóságtól.
Kékes, 1900. évi október hó 16-ik napján.

Simay János,
kir. jbiró.